ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(1) ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ ότι η πληθυσμιακή γήρανση αφορά όλα τα σημερινά κράτη μέλη και τις προσχωρούσες χώρες και ότι είναι χρήσιμο να προωθηθεί μια συνολική και ολοκληρωμένη μέθοδος που θα εξασφαλίζει επαρκείς και βιώσιμες συντάξεις στο μέλλον· είναι επίσης θεμελιώδες να δημιουργηθούν πολιτικές που θα ενθαρρύνουν τις παρούσες και τις μελλοντικές γενιές να παραμένουν ενεργές, όσο μεγαλώνουν σε ηλικία,

(2) ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ότι ο καθορισμός ενός επαρκούς, βιώσιμου και σύγχρονου συνταξιοδοτικού συστήματος εμπίπτει στις εθνικές αρμοδιότητες αλλά ότι η διαδικασία μπορεί να υποστηριχθεί από μιαν ενισχυμένη συνεργασία σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με βάση την ανοικτή μέθοδο συντονισμού,

(3) ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ την ιδιαίτερη σημασία του στόχου της επιμήκυνσης της εργάσιμης ζωής, σύμφωνα με το στόχο της Βαρκελώνης, τόσο ως συμβολή στη βιωσιμότητα και επάρκεια των συνταξιοδοτικών συστημάτων όσο και ως ακέραια πτυχή του στόχου της αύξησης της συνολικής και επιμέρους απασχόλησης σύμφωνα με τους στόχους της Λισσαβώνας και της Στοκχόλμης,

(4) ΤΟΝΙΖΕΙ ότι είναι σημαντικό να αναλάβει το Συμβούλιο (EPSCO) ενεργότερο ρόλο στην προώθηση του συντονισμού μεταξύ των πολιτικών απασχόλησης και των κοινωνικών πολιτικών, ως τμήμα της συνολικής προσπάθειας για την επίτευξη κοινωνικής επάρκειας, χρηματοοικονομικής βιωσιμότητας και εκσυγχρονισμού των συνταξιοδοτικών συστημάτων,

(5) ΤΟΝΙΖΕΙ ότι η Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας, σε συνεργασία, όπου χρειάζεται, με την Επιτροπή Απασχόλησης και την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής, πρέπει να στηρίζει ουσιαστικά το Συμβούλιο (EPSCO), ιδίως με τη διεκπεραίωση ειδικών μελετών με επίκεντρο τις κοινές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα συνταξιοδοτικά συστήματα,

(6) ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ για το γεγονός ότι η Επιτροπή, εν όψει του εαρινού Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του 2004 και, εφόσον χρειάζεται, της Τριμερούς Κοινωνικής Διάσκεψης Κορυφής ανέλαβε να υποβάλει έκθεση προόδου όσον αφορά το στόχο της Βαρκελώνης για την αύξηση της πραγματικής μέσης ηλικίας κατά την οποία οι άνθρωποι παύουν να εργάζονται,

(7) ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ ότι είναι θεμελιώδης ο συντονισμός της κοινωνικής προστασίας, των οικονομικών πολιτικών και των πολιτικών απασχόλησης αλλά και η συνεχιζόμενη, στο πλαίσιο της διαδικασίας μεταρρύθμισης, εστίαση ιδιαίτερης προσοχής στην εξασφάλιση της επάρκειας, παράλληλα με τη βιωσιμότητα και τον εκσυγχρονισμό των συστημάτων,

(8) ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την ανάγκη να εκσυγχρονιστούν και τα συστήματα επαγγελματικής συνταξιοδότησης και σημειώνει ότι οι κοινωνικοί εταίροι οι οποίοι έχουν κληθεί με βάση το έγγραφο συζήτησης της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 138 της συνθήκης σχετικά με τη δυνατότητα μεταφοράς επαγγελματικών συντάξεων, να μελετήσουν προσέγγιση όσον αφορά τον περιορισμό των εμποδίων που συναντά η κινητικότητα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Οκτωβρίου 2003

σχετικά με πρωτοβουλίες για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, ιδίως γυναικών

(2003/C 260/03)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ:

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ

— ότι σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 3 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απαγορεύεται η εμπορία ανθρώπων,

— την Υπουργική Διακήρυξη της Χάγης της 26ης Απριλίου 1997, για τους ευρωπαϊκούς προσανατολισμούς που αποσκοπούν στη θέσπιση αποτελεσματικών μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης της εμπορίας γυναικών της αποσκοπούσας στη σεξουαλική εκμετάλλευση,

— ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε, του Οκτωβρίου του 1999, απηύθυνε έκκληση για δράση κατά της εμπορίας ανθρώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών,

— τη σύσταση 11 (2000) για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων με σκοπό τη σεξουαλική εκμετάλλευση και τη σύσταση 1545 (2002) όσον αφορά εκστρατείες για την καταπολέμηση της εμπορίας γυναικών, του Συμβουλίου της Ευρώπης,

— τη σύμβαση του ΟΗΕ για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεως κατά των γυναικών, ιδίως δε το άρθρο 6, και τη Σύμβαση του ΟΗΕ για τα δικαιώματα του παιδιού, ιδίως δε τα άρθρα 34 και 35,

— ειδικότερα ότι το Πρωτόκολλο του Παλέρμο (2002) για την πρόληψη, την καταστολή και τη δίωξη της εμπορίας προσώπων, ιδίως γυναικών και παιδιών, το οποίο συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διακρατικού Οργανωμένου Εγκλήματος, αναπτύσσει σφαιρική προσέγγιση επικεντρωνόμενο ειδικά στην εμπορία ανθρώπων, πραγματεύεται δε τον ποινικό χαρακτηρισμό, την προστασία και την παροχή αρωγής προς τα θύματα, καθώς και την πρόληψη αυτού του φαινομένου,

— τα συμπεράσματα της Διάσκεψης των Συρακουσών, του Δεκεμβρίου του 2002, που αποσκοπούν στην ευαισθητοποίηση όσον αφορά την εμπορία, ιδίως των γυναικών, καθώς και την ανάγκη να διευρυνθούν και να ενταθούν οι δραστηριότητες στα κράτη μέλη,

— ότι, στη συνάρτηση αυτή, η σύνοδος του Συμβουλίου (ΔΕΥ) με τις υποψήφιες χώρες, στις 28 Σεπτεμβρίου 2001, συμφώνησε επί 12 μέτρων για την καταπολέμηση της εμπορίας, στα οποία συγκαταλέγονται η ενεργός επιχειρησιακή συνεργασία, η διοργάνωση ενημερωτικών εκστρατειών και η παροχή αρωγής προς τα θύματα,

— την απόφαση-πλαίσιο 2002/629/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2002, για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων,

— ότι η Δήλωση των Βρυξελλών τον Σεπτέμβριο 2002 αποσκοπεί στην περαιτέρω ανάπτυξη της ευρωπαϊκής και της διεθνούς συνεργασίας, συγκεκριμένων μέτρων, προτύπων, βέλτιστων πρακτικών και μηχανισμών για την πρόληψη και καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και ότι, στα συμπεράσματά του της 8ης Μαΐου 2003, το Συμβούλιο συμφωνεί να εξετάσει κατάλληλες προτάσεις για την υλοποίηση συγκεκριμένων σημείων της Δήλωσης,

— ότι ο Ύπατος Αρμοστής του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα εξέδωσε, το 2002, συστάσεις κατευθυντήριων γραμμών και αρχών για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την εμπορία ανθρώπων τονίζοντας ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα των θυμάτων εμπορίας θα πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρο όλων των προσπαθειών που κατατείνουν στην πρόληψη και την καταπολέμηση του φαινομένου και στην προστασία, την αρωγή και την παροχή επανόρθωσης στα θύματα, κατά περίπτωση,

— ότι, στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει ήδη αρχίσει να αναπτύσσεται δράση με σφαιρική και πολυτομεακή προσέγγιση της πρόληψης και της καταπολέμησης των φαινομένων αυτών,

— ότι, εξ απόψεως χρηματοδοτικής στήριξης, τα κοινοτικά προγράμματα συνιστούν σημαντικό εργαλείο προκειμένου να ενισχυθούν οι πολιτικές, οι πρακτικές και η συνεργασία εντός της ΕΕ και μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ και των υποψήφιων χωρών στην καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών,

— ότι, ειδικότερα, τα Διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΚΤ και ΕΤΠΑ) μπορούν να στηρίξουν χρηματοδοτικά δράσεις για την παροχή αρωγής προς τα θύματα, καθώς και για την ανάληψη προληπτικής δράσης και τη διευκόλυνση της κοινωνικής και οικονομικής ένταξης των θυμάτων της εμπορίας ανθρώπων.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ:

— οι προαναφερόμενες πράξεις του ΟΗΕ αποτελούν βάση για ενισχυμένη διεθνή συνεργασία, πράγμα που άλλωστε αντικατοπτρίζεται στις εξελίξεις όσον αφορά τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με χώρες εκτός Ένωσης,

— η εμπορία ανθρώπων, όπως ορίζεται από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι μόνον έγκλημα που αποσκοπεί στη σεξουαλική ή εργασιακή εκμετάλλευση προσώπων, ιδίως στη σεξουαλική εκμετάλλευση και κατ' οίκον δουλεία γυναικών και παιδιών, αλλά δείχνει και περιφρόνηση προς τα ανθρώπινα δικαιώματα των θυμάτων,

— απαιτείται ποικιλία μέτρων για να αντιμετωπιστεί αυτή η σημερινή μορφή δουλείας, απαιτούνται δε και προγράμματα με στόχο την πρόληψη της εμπορίας, την αποκατάσταση και την κοινωνική επανένταξη των θυμάτων, παράλληλα με τις προσπάθειες να προσαχθούν οι δράστες στη δικαιοσύνη και να αποτραπεί περαιτέρω δημιουργία θυμάτων,

— η εξάλειψη των γενεσιουργών αιτίων της εμπορίας ανθρώπων, στις οποίες περιλαμβάνονται χωρίς να περιορίζονται σε αυτές οι ανισότητες λόγω φύλου καθώς και η ανεργία, η φτώχεια και κάθε μορφής εκμετάλλευση, θα πρέπει να βρίσκεται στην αιχμή των μακροπρόθεσμων προσπαθειών για την καταπολέμηση της εμπορίας γυναικών.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ:

— να επικυρώσουν και να εφαρμόσουν στο ακέραιο όλες τις διεθνείς συμβάσεις και πράξεις κατά της εμπορίας ανθρώπων, ιδίως το Πρωτόκολλο του Παλέρμο για την πρόληψη, την καταστολή και τη δίωξη της εμπορίας προσώπων, ιδίως γυναικών και παιδιών, το οποίο συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διακρατικού Οργανωμένου Εγκλήματος,

— να λάβουν υπόψη τη Διακήρυξη της Χάγης της 26ης Απριλίου 1997, με την οποία καλούνται τα κράτη μέλη να παράσχουν ή να διερευνήσουν τις δυνατότητες διορισμού εθνικών εισηγητών σε θέματα εμπορίας γυναικών,

— να παραμείνουν απολύτως προσηλωμένα στη συνέχιση των δραστηριοτήτων τους κατά της εμπορίας ανθρώπων, ιδίως γυναικών, σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, οσάκις είναι δυνατό σε συνεργασία με, και όταν συντρέχει λόγος παρέχοντας υποστήριξη στις ΜΚΟ,

— να υπογραμμίσουν την προσήλωσή τους σε συγκεκριμένα μέτρα, όπως εκστρατείες, που αποσκοπούν στη μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση και την εντατικότερη διασυνοριακή και διεθνή συνεργασία στους τομείς της πρόληψης, της προστασίας και της παροχής αρωγής προς τα θύματα, ούτως ώστε να επιτευχθούν απτά αποτελέσματα στην καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και δη γυναικών, με έρεισμα τις ορθές πρακτικές και τα δίκτυα στο κατάλληλο επίπεδο,

— να παρέχουν υποστήριξη και προστασία προς τα θύματα, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, ούτως ώστε να έχουν τη δυνατότητα να επιστρέψουν εν ασφαλεία στις χώρες καταγωγής τους ή να λάβουν επαρκή προστασία στις χώρες υποδοχής τους, στο πλαίσιο των μέτρων που υποστηρίζονται μέσω των Διαρθρωτικών Ταμείων και των κοινοτικών προγραμμάτων.

ΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ:

— να χρησιμοποιήσουν τους χρηματοδοτικούς πόρους της κοινοτικής πρωτοβουλίας EQUAL για την προαγωγή, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, της κοινωνικής και επαγγελματικής ένταξης των δικαιούχων της,

— να προωθήσουν μέτρα για την καθιέρωση συστήματος παρακολούθησης της εμπορίας ανθρώπων ούτως ώστε να παρέχονται ενημερωμένα στοιχεία μέσω συνεχούς και τακτικής συλλογής πληροφοριών από τις αρμόδιες Εθνικές Αρχές, όπως τα Εθνικά Γραφεία και τους Εθνικούς Εισηγητές,

— να εξασφαλίσουν ότι όλες οι δράσεις και πρωτοβουλίες για την πρόληψη της εμπορίας ανθρώπων, ιδίως δε γυναικών και παιδιών, και για την προστασία των θυμάτων, διέπονται από μια προοπτική ευαισθησίας σε θέματα ισότητας των φύλων, ότι είναι συνεπείς προς τις διεθνώς αναγνωρισμένες αρχές της αποφυγής των διακρίσεων και ότι λαμβάνουν υπόψη το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών των θυμάτων σύμφωνα με την κοινοτική και την εθνική νομοθεσία.